

Asia C-374/04

Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation vastaan Commissioners of Inland Revenue

(High Court of Justice (England & Wales), Chancery Divisionin esittämä
ennakkoratkaisupyyntö)

Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Yhtiövero – Osingonjako –
Yhtiöveron hyvitys – Maassa asuvien osakkeenomistajien ja ulkomailla asuvien
osakkeenomistajien erilainen kohtelu – Kaksinkertaisen verotuksen välttämistä
koskevat kahdenväliset sopimukset

Julkisasiamies L. A. Geelhoedin ratkaisuehdotus 23.2.2006 I - 11676
Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 12.12.2006 I - 11718

Tuomion tiivistelmä

- 1. Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Verolainsäädäntö*

2. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Verolainsäädäntö*
(EY 43 ja EY 56 artikla)
3. *Henkilöiden vapaa liikkuvuus – Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Verolainsäädäntö*
(EY 43 ja EY 56 artikla)

1. EY 43 ja EY 56 artiklaa on tulkittava siten, että kun jäsenvaltiossa on voimassa järjestelmä ketjuverotuksen tai taloudellisen kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tai vähentämiseksi tapauksessa, jossa tässä jäsenvaltiossa asuvat yhtiöt jakavat siellä asuville henkilöille osinkoja, sen on kohdettava vastaavalla tavalla ulkomailla asuvien yhtiöiden tässä jäsenvaltiossa asuville henkilöille jakamia osinkoja.

Jäsenvaltiossa asuvien osakkeenomistajien, jotka saavat osinkoa tähän samaan valtioon sijoittautuneelta yhtiöltä, tilanne on nimittäin rinnastettavissa sellaisten mainitussa valtiossa asuvien osakkeenomistajien tilanteeseen, jotka saavat osinkoa toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneelta yhtiöltä, koska sekä kotimaiset osingot että ulkomaiset osingot voivat joutua yhtäältä tapauksessa, jossa osakkeenomistajat ovat yhtiöitä, ketjuverotuksen kohteeksi ja toisaalta lopullisten osakkeenomistajien tapauksessa taloudellisen kaksinkertaisen verotuksen kohteeksi. Kun osinkoa jakava yhtiö ja osinkoa saava osakkeenomistaja eivät asu samassa jäsenvaltiossa, osinkoa jakavan yhtiön asuinjä-

senvaltio ei kuitenkaan ole samassa asemassa kuin osinkoa saavan osakkeenomistajan asuinjäsenvaltio. Jäsenvaltiossa, jossa sekä osinkoa jakavat yhtiöt että lopulliset osakkeenomistajat asuvat, asema ei ole rinnastettavissa sen jäsenvaltioon, jossa asuu sellainen yhtiö, joka jakaa osinkoa ulkomailla asuvalle yhtiölle, joka vuorostaan jakaa ne lopullisille osakkeenomistajilleen, sillä jälkimmäisessä tapauksessa jäsenvaltio toimii lähtökohtaisesti ainoastaan jaettujen voittojen lähdevaltion ominaisuudessaan. Kun maassa asuva yhtiö jakaa osinkoa maassa asuville lopullisille osakkeenomistajilleen, jäsenvaltio sitä vastoin myöntää nimenomaan osakkeenomistajan asuinvaltion ominaisuudessaan mainitun osingonjaon yhteydessä lopullisille osakkeenomistajille yhtiöveron hyvityksen, joka vastaa yhtiön, joka on tuottanut jaettavan voiton, ennakolta maksaman yhtiöveron osuutta.

(ks. 55, 56, 58, 64 ja 65 kohta)

2. EY 43 ja EY 56 artiklan kanssa ei ole ristiriidassa se, että kun jäsenvaltiossa asuva yhtiö jakaa osinkoa, mainittu valtio myöntää osinkoa saaville yhtiöille, jotka myös asuvat tässä valtiossa, yhtiöveron hyvityksen, joka vastaa osinkoa jakavan yhtiön jaetusta voitosta maksaman veron osuutta, mutta ei myönnä kyseistä yhtiöveron hyvitystä toisessa jäsenvaltiossa asuville osinkoa saaville yhtiöille, jotka eivät ole velvollisia maksamaan veroa kyseisestä osingosta tässä ensimmäisessä valtiossa.

(ks. 74 kohta ja tuomiolauselman
1 kohta)

3. EY 43 ja EY 56 artiklan kanssa ei ole ristiriidassa se, että jäsenvaltio ei ulota sellaista oikeutta yhtiöveron hyvitykseen, josta määrätään toisen jäsenvaltion kanssa tehdyssä kaksinkertaisen verotuk-

sen välttämistä koskevassa sopimuksessa ja joka on tässä toisessa valtiossa asuvilla yhtiöillä, jotka saavat osinkoa ensimmäisessä valtiossa asuvalta yhtiöltä, yhtiöihin, jotka asuvat jossain muussa jäsenvaltiossa, jonka kanssa se on tehnyt kaksinkertaisen verotuksen välttämistä koskevan sopimuksen, jossa ei määrätä tällaisesta kyseisessä muussa valtiossa asuvilla yhtiöillä olevasta oikeudesta.

Se, että ensimmäisestä sopimuksesta johtuvat vastavuoroiset oikeudet ja velvollisuudet koskevat ainoastaan jommassakummassa sopimuspuolena olevassa jäsenvaltiossa asuvia henkilöitä, on kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehtyjen kahdenvälisen sopimusten luonnollinen seuraus.

(ks. 91 ja 94 kohta sekä
tuomiolauselman 2 kohta)